

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **J. B.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Brno, Moravské nám. 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2005, č. j. 29 Ca 291/2004 – 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním nazvaným „Návrh na přezkoumání zákonnosti rozhodnutí správního orgánu – zeměměřického a katastrálního inspektorátu (Kasační stížnost)“ předaným k poštovní přepravě dne 13. 10. 2004 a adresovaným Nejvyššímu správnímu soudu se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2003, č. j. O-155/710/2002, a ze dne 10. 12. 2003, č. j. O-114/461/2003, jakož i jim předcházejícího rozhodnutí Katastrálního úřadu ve Vsetíně ze dne 27. 9. 2002, č. j. OR-216/2002-810/3, ve věci opravy zakresu hranice pozemků spojené s opravou výměr dotčených parcel v operátu katastru nemovitostí pro obec a katastrální území V. P., a to podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí ČR (katastrální zákon).

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 10. 2004, č. j. Na 493/2004 – 6, věc postoupil podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Brně, když po posouzení podání stěžovatelky podle jeho obsahu seznal, že ačkoliv je nazváno jako „kasační stížnost“, jedná se o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, neboť kasační stížnost je až případným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.).

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 18. 2. 2005, č. j. 29 Ca 291/2004 – 13, vyloučil žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2003, č. j. O-114/461/2003, k samostatnému řízení. V odůvodnění uvedl, že z podání žalobkyně vyplývá, že se jím domáhá přezkoumání dvou samostatných rozhodnutí žalovaného. Dospěl k závěru,

že v žalobě jsou uvedeny věci, jejichž spojení je nevhodné a bude proto třeba o každé z nich rozhodnout ve samostatném řízení. Proto rozhodl o vyloučení ve výroku uvedeného rozhodnutí k samostatnému řízení (projednání) ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 s. ř. s.

V řízení bylo tudíž dále pokračováno jen o té části žaloby, která směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2003, č. j. O-155/710/2002.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 3. 2005, č. j. 29 Ca 291/2004 – 15, žalobu směřující proti naposledy uvedenému rozhodnutí žalovaného odmítl a současně vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dospěl totiž k závěru, že žaloba je podána opožděně. Z obsahu spisu zjistil (a ověřil si též dotazem na Zeměměřický a katastrální inspektorát v B.), že napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni dne 17. 2. 2003. Protože podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. je třeba žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou, přičemž žaloba byla k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně podána až dne 14. 10. 2003, stalo se tak nepochybně po marném uplynutím lhůty pro podání žaloby, která uplynula dnem 17. 4. 2003. V souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. byla proto žaloba pro opožděnost odmítnuta.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost spolu s kasační stížností proti usnesení téhož soudu ze dne 31. 3. 2005, č. j. 29 C 58/2005 – 10, neboť s odmítnutím kasační stížnosti nesouhlasila. Uvedla dále, že nemá právnické vzdělání, avšak splňuje podmínku pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení advokátka podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb. ve znění zákona č. 210/1999 Sb., o kterého požádala Českou advokátní komoru v Praze. Sdělila rovněž, že po určení advokáta uvedeným orgánem ihned nahlásí podepsanému soudu jeho jméno a adresu a jeho prostřednictvím doplní kasační stížnost a upřesní specifikaci „žalobního petitu“.

Usnesením ze dne 8. 11. 2005, č. j. 29 Ca 291/2004 – 23, přiznal Krajský soud v Brně stěžovateli osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. Dalším usnesením z téhož dne pak vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost ze dne 27. 4. 2005 tak, aby z ní bylo patrné, čeho se domáhá a z jakého důvodu kasační stížnost podává. Současně ji vyzval, aby ve stejné lhůtě zaslala soudu plnou moc udělenou advokátovi k jejímu zastupování ve věci podané kasační stížnosti (tak, jak v kasační stížnosti přislíbila). Současně ji poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o kasační stížnosti odmítne. Uvedené usnesení bylo doručeno do vlastních rukou stěžovatelky dne 25. 11. 2005, přičemž stěžovatelka podáním ze dne 21. 12. 2005, které bylo doručeno Krajskému soudu v Brně dne 23. 12. 2005, požádala o prodloužení lhůty k vyhovění žádosti do konce měsíce ledna (2006). Krajský soud v Brně usnesením ze dne 13. 1. 2006, č. j. 29 Ca 291/2004 – 27, lhůtu stanovenou usnesením ze dne 8. 11. 2005 (čl. 24) k odstranění vad kasační stížnosti prodloužil do 25. 1. 2006. V soudem původně stanovené lhůtě, ostatně ani později až do předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu (25. 5. 2006), však stěžovatelka výzvě soudu k doplnění kasační stížnosti nevyhověla, ačkoli tak měla možnost učinit. Krajský soud v Brně proto předkládá věc k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že stěžovatelka přes výzvu soudu není zastoupena v řízení advokátem a neodstranila rovněž vady kasační stížnosti (v kasační stížnosti není uplatněn žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u osudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci vystupuje stěžovatelka jako osoba, která nemá zákonem předepsané vysokoškolské právnické vzdělání pro výkon advokacie (sama to v kasační stížnosti uvádí), a proto je nutné, aby byla v řízení zastoupena advokátem. Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než konstatovat, že stěžovatelka nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti neodstranila, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující, že je takto zastoupena. Přitom v kasační stížnosti ze dne 27. 4. 2005 přislíbila, že tak učiní bezprostředně poté, kdy jí bude advokát určen Českou advokátní komorou. Neučinila tak ani na první výzvu soudu k odstranění tohoto nedostatku, která jí byla doručena dne 25. 11. 2005 a ostatně neučinila tak ani poté, kdy jí jednoměsíční lhůta byla soudem prodloužena. Z obsahu spisu vyplývá, že nedostatek povinného zastoupení neodstranila ani později – až do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Přitom v usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 11. 2005, č. j. 29 Ca 291/2004 – 24, byla výslovně upozorněna na následek neodstranění tohoto nedostatku, tj. odmítnutí kasační stížnosti.

Jelikož pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by se dále zabýval nedostatkem náležitostí kasační stížnosti (§ 46 odst. 1 písm. a/, § 105 odst. 2, § 106 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu